

Kız ve Su Samurları

Çınar BİBER

Kız ve Su Samurları

Çınar BİBER

Clara dünyadaki her yerden çok nehir kıyısını severdi. Her sabah kahvaltıdan sonra sarı yağmur çizmelerini giyer ve gümüş dürbününü kapardı. Kıvrıcık siyah saçları iki topuz halinde zıplayarak patikadan aşağı koşardı. Bugün su samuru ailesini yeniden görmeyi umuyordu. Onlar çamurlu kıyının bir yerinde yaşıyorlardı ve Clara tam olarak nereye bakacağını biliyordu.

Clara büyük bir söğüt ağacının arkasına çömeldi ve dürbününü koyu kahverengi gözlerine kaldırdı. İşte oradaydılar! Parlak koyu kahverengi kürklü ve daha açık ten rengi göğüslü, ince yapılı anne su samuru nehir boyunca yavaşça yüzüyordu. Üç tumbul yavru onun peşinden kürek çekiyordu, minik kulakları suyun üstünde zar zor görünüyordu. Clara onları korkutmamak için nefesini tuttu. Not defterini çıkardı ve yazmaya başladı.

En küçük yavru Pip'in yumuşak çikolata kahvesi kürkü ve soluk krem rengi bir karnı vardı. Çamurlu kıyıya tırmandı ve karnının üstünde kaymaya çalıştı. Ama çok hızlı kaydı ve takla atarak büyük bir şıpırtıyla suya yuvarlandı! Clara kıkırdadı ve not defterine yazdı: "Pip kaygan bir muz gibi kayıyor." Sonra çamurlu karnının küçük bir resmini çizdi.

Clara her gün dürbünü ve not defteriyle nehir kıyısına dönüyordu. Su samurlarının yaptığı bütün komik şeyleri yazıyordu. Anne Su Samuru yavrulara burnuyla hafifçe dürtüp yüzmeyi öğretiyordu. Pip başı dönene kadar kendi kuyruğunu daireler çizerek kovalıyordu. Bir başka yavru bir yaprağı yakalamaya çalışıyor ama her seferinde kaçıyordu. Clara'nın not defteri su samuru hikâyeleriyle doluyordu.

Bir öğleden sonra Clara bir sorun fark etti. Su samurlarının en sevdiği kayma kıyısının yakınında bir plastik şişe yüzüyordu. Buruşmuş bir cips paketi çamurlu kenara yapışmıştı. Uzun otların arasına daha fazla çöp dolanmıştı. Anne Su Samuru çöpü kokladı ve yavrularını hemen uzaklaştırdı. Clara kaşlarını çattı. "Bu onlar için güvenli değil," diye fısıldadı. "Yuvaları temiz ve düzenli olmalı."

Clara eve koştı ve annesine her şeyi anlattı. "Su samurlarının doğal yaşamak için alana ihtiyacı var," dedi, "ve çöpler nehir kıyılarını mahvediyor." Annesi başını salladı ve komşulardan yardım istemelerini önerdi. Clara tanıdığı herkesin bir listesini yaptı. Üzerinde bir su samuru olan küçük bir afiş çizdi ve yazdı: "Nehir Kıyısı Temizlik Günü! Su samuru dostlarımıza yardım edin!" Hem heyecanlı hem de gergindi.

Ertesi sabah Clara, mavi sırt çantası afişlerle dolu halde kapıları çaldı. Arkadaşı Maya hemen evet dedi. Yan komşu Bay Patel eldiven getireceğine söz verdi. Karşı sokaktaki küçük Toby bile yardım etmek istedi. Clara'nın komşusu Sam, uzun boylu ve geniş yapılı, dostça geniş bir gülümsemeyle afişi okudu ve kıkırdadı. "Beni de say, Clara," dedi. "Aletlerim ve güçlü kollarım var."

Temizlik günü herkes nehir kıyısında buluştu. Sam kolları kıvrılmış mavi iş gömleğini giymiş ve uzun bir çöp toplayıcı taşıyordu. Kanvas eldivenler ve büyük torbalar dağıttı. "Birlikte çalışacağız," dedi. "Takım çalışması nehri temizler." Clara sarı yağmur çizmelerini giydi ve bir torba kaptı. Bu kadar çok komşunun yardıma hazır olduğunu görmek onu gururlandırdı. Güneş suyun üzerinde sıcacık parlıyordu.

Yardımcılar kıyı boyunca dağıldılar. Clara bir plastik şişe aldı ve torbasına attı. Maya sırlıslıkam bir kâğıt bardak buldu. Toby folyo parçaları ve kaybolmuş bir çorap topladı. Sam, bir çalının altına sıkışmış bir tenekeye uzanmak için toplayıcısını kullandı. "Aferin Clara!" diye seslendi. "Sorunu sen fark ettin ve hepimizi harekete geçirdin." Clara gülümsedi ve çalışmaya devam etti. Torbası giderek ağırlaştı.

İki saat sonra torbalar dolmuştu. Nehir kıyısı yeniden yeşil ve düzenli görünüyordu. Sam torbaları kamyonetine taşırken diğerleri eldivenleri katladı. Clara dürbünüyle baktı. Anne Su Samuru geri dönmüştü, uzun bıyıklarıyla temiz çamuru kokluyordu. Yavrular sudan yuvarlanarak çıktı ve birbiri ardına kıydan kaydı. "Yine oynuyorlar!" diye sevindi Clara.

Clara düz bir kayanın üzerinde sessizce oturdu ve su samurlarının kutlamasını izledi. Pip çamurlu kıydan kaydı ve doğruca kardeşinin üstüne şıptıyla daldı. Anne Su Samuru sırtüstü yatmış, karnında bir yavru vardı. Clara not defterini açtı ve yazdı: "Temiz nehir eşittir mutlu su samurları." Yanına küçük bir kalp çizdi. Sam yanına oturdu ve "Bugün büyük bir iş başardın, Clara," dedi.

O akşam Clara öğrendiği her şeyi düşündü. Su samurlarının yuvalarının güvenli ve temiz olması gerekiyordu. Yüzmek, kaymak ve oynamak için önlerinde çöp olmadan alana ihtiyaçları vardı. Not defterine "Hayvanlara Nasıl Yardım Edilir" başlıklı yeni bir sayfa ekledi. Şöyle yazdı: "Çöpleri toplama. Yabani yuvalara dokunma. Çocuklar bile fark yaratabilir." Sonra küçük bir su samuru patisi izi çizdi.

Ertesi sabah Clara dürbünüyle nehre döndü. Anne Su Samuru yavrulara sığ sularda balık tutmayı öğretiyordu. Pip bir gümüş balık yakaladı ve çok gururlu görünüyordu. Clara izledi ve her şeyi yazdı. Su samurlarının büyümek için temiz ve güvenli bir yeri olduğunu bilmek onu mutlu etti. Nehir güneş ışığında pırl pırl parlıyor, uzun otlar hafif esintide usulca sallanıyordu.

Haftalar geçti ve Clara su samuru dostlarını ziyaret etmeye devam etti. Her seferinde not defterini getirdi ve daha çok sayfayı komik hikâyelerle doldurdu. Pip kıyıdan sıçratmadan kaymayı öğrendi. Yavrular büyüdü ve güçlendi. Anne Su Samuru onları sabırla dolu yuvarlak siyah gözlerle izledi. Clara bu özel nehir yazını hep hatırlayacağını biliyordu.

Bir cumartesi Sam, Clara'yı bir mahalle toplantısına davet etti. "Herkes su samurlarını anlat," dedi. Clara ayağa kalktı ve not defterini gösterdi. Çöplerin hayvanlara nasıl zarar verdiğini ve temiz bir nehrin onların gelişmesine nasıl yardım ettiğini anlattı. Herkes alkışladı. Her ay bir temizlik günü yapmaya karar verdiler. Clara'nın yüzü ışıldadı. Küçük fikri büyük ve harika bir şeye dönüşmüştü.

Şimdi Clara dürbünü ve kocaman bir gülümsemeyle nehir kenarında oturuyor. Su samurları olması gerektiği gibi oynuyor, sıçırıyor ve kayıyor. Clara hayvanların doğal yaşamak için alana ihtiyacı olduğunu ve insanların yabani yerleri temiz tutarak yardım edebileceğini biliyor. Not defterine son bir not yazıyor: "Herkes fark yaratabilir—dürbünü ve planı olan bir çocuk bile." Sonra Pip'in kıyıdan bir kez daha kayışını izliyor.